

А я тебе..., ти знаєш..., усе одно люблю...
Й ... які б вітри між нами не шуміли...
Коханий мій..., лиш про одне постійно
Богові молюсь... Щоб стати, любий мій...,
ще ближчою до тебе ... хоч краплину...

Я розумію..., що прийшла в життя твоє
зненацька... Ввірвавшись..., немовби ...
сніжний дощ з глухих небес Та з тої ж
миті ... нібито потрапила у казку ... А
страх самотності ... немов на завжди щез...

Пробач мені за ці смішні зізнання ... Й за
ті палкі ... безвартісні слова ... Пробач
мені ... нездатність до зникання... Вже йде
в самої ... крУгом голова...

Я знаю... завинила ... і чимало ... У відчаї
зробивши достатньо помилок ...

Але ... тебе я не триматиму надалі ...

Засвоєно "відмінно" чергОвий той урок ...

Ти ... просто житимеш в душі моїй й
надалі ... І серце розриватиме страшний
пекучий біль ... Та попри всі пекельні
негоди і страждання ...

Я маю це прийняти ... з тобою ми- чужі ...

... Не буде більш ніколи ... дзвінків і
повідомлень... І залишимося ми ...
назавжди вже ніким ... І зустрічі омріяні...,
що ... в планах десь там грались ...
Залишаться назавжди ... лиш ... спогадом
німим ...